

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 1 เทศกาลมหาพรต ปี C

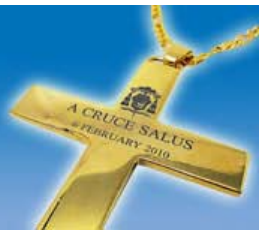
(วันที่ 17 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก บุณราศีสมเด็จพะสันตะปาปาโยฮันที่ 23 ทรงมีพระชนมายุ 77 ปีเมื่อพระองค์ได้ทรงรับเลือกให้เป็นพระสันตะปาปาในปี ค.ศ. 1958 พระองค์ทรงทราบว่าเวลาการเป็นประมุขสูงสุดของพระศาสนจักรคาทอลิกของพระองค์นั้นคงสั้นเพราะพระองค์ทรงอยู่ในช่วงบั้นปลายของชีวิตแล้วแต่พระองค์ทรงเผชิญหน้ากับสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้นี้โดยไม่ลังเลใจพระองค์ทรงพูดด้วยความมั่นใจว่า **“เราจัดเตรียมกระเป๋าของเราไว้เรียบร้อยแล้ว”** กล่าวคือ พระองค์ทรงพร้อมที่จะเดินทางไปสู่ชีวิตนิรันดรเมื่อใดก็ได้ที่พระเจ้าทรงเรียกพระองค์

ถ้าเราอ่านพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกาตั้งแต่ต้นจนจบ สิ่งหนึ่งที่เราสามารถสังเกตเห็นได้โดยไม่ยากเย็นนักคือ ในช่วงเวลา 3 ปีแห่งการเทศนาสั่งสอนของพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับการเดินทาง พระองค์ทรงเป็นนักเทศน์ที่เดินทางไปเรื่อยๆ เป้าหมายสุดท้ายของการเดินทางของพระองค์บนโลกนี้คือ กรุงเยรูซาเล็ม นครศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระองค์จะทรงทำให้ภารกิจแห่งการช่วยมนุษยชาติให้รอดพ้นสำเร็จไปโดยผ่านทาง การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ในพระวรสารวันนี้ นักบุญลูกาบอกเราก่อนที่จะเริ่มภารกิจอันยิ่งใหญ่นี้ พระองค์เสด็จเข้าไปใน **“ถิ่นทุรกันดาร”** (ลก 4:1) เพื่อเตรียมตัวสำหรับการเดินทางฝ่ายจิตของพระองค์

ปรกติแล้วเมื่อเราจะเดินทางไปไหนมาไหน ยิ่งกระเป๋าเดินทางของเราเบาเท่าใด ก็ยิ่งทำให้การเดินทางของเราสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ดังนั้น อะไรที่ไม่จำเป็นเราควรเอามันออกเสียเพื่อจะได้ไม่เป็นภาระกับเรามากจนเกินไป พ่อกคิดว่าในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงทำสิ่งเดียวกันนี้เหมือนกัน ถ้าจะพูดในเชิงเปรียบเทียบเราสามารถกล่าวได้ว่าในถิ่นทุรกันดารนี้เองที่พระองค์ทรงทำให้ **“กระเป๋าแห่งการประจัญ”** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ของพระองค์ว่างเปล่าไป

ก่อนอื่นหมดพระองค์ทรงโยน **“ความเห็นแก่ตัว”** ทิ้งไป ปีศาจได้ประจัญพระองค์ให้ใช้อำนาจเพื่อความสะอาดสบายของตัวเอง โดยการเปลี่ยนก้อนหินให้กลายเป็นขนมปัง **“ถ้าท่านเป็นบุตรพระเจ้า จงสั่งให้หินก้อนนี้กลายเป็นขนมปังเถิด”** (ลก 4:3) แต่พระเยซูเจ้าทรงรอคอยวันที่พระองค์จะทรงเปลี่ยนขนมปังให้กลายเป็นพระกายและเหล้าองุ่นให้กลายเป็นโลหิตของพระองค์เพื่อเป็นการระลึกถึงการพลีบูชาของพระองค์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่เราให้รอดพ้นจากอำนาจของบาปและความตาย

จากนั้นพระเยซูเจ้าทรงโยน “การนมัสการที่จอมปลอม” ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ “วัตถุนิยม” ทิ้งไปปีศาจสัญญาจะให้อำนาจและความรุ่งเรืองแห่งอาณาจักรบนโลกนี้แก่พระองค์ เพียงแค่พระองค์ทรงคุกเข่าและนมัสการมัน “ข้าพเจ้าจะให้อำนาจและความรุ่งเรืองของอาณาจักรเหล่านี้ทั้งหมดแก่ท่าน เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะให้ผู้ที่ใดก็ตามปรารถนา ดังนั้น ถ้าท่านนมัสการข้าพเจ้า ทุกสิ่งจะเป็นของท่าน” (ลก 4:7) แต่พระเยซูเจ้าทรงกำลังเตรียมจะประกาศการมาถึงของพระอาณาจักรของพระเจ้าไม่ใช่อาณาจักรของซาตาน

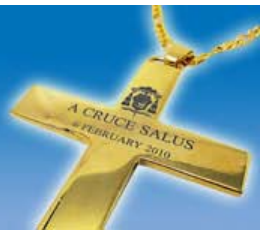
สุดท้ายพระเยซูเจ้าทรงทำให้กระเปาะแห่ง “ความหยิ่งจองหอง” วางเปล่าไปปีศาจได้ประจัญพระองค์ให้กระโจนลงจากยอดพระวิหารเพื่อแสดงอำนาจยิ่งใหญ่ต่อหน้าฝูงชนที่มาวมตัวกันในวันฉลองของชาวยิว “ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้า จงกระโจนลงไปเบื้องล่างเถิด เพราะมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘พระเจ้าจะทรงส่งทูตสวรรค์ให้พิทักษ์รักษาท่าน’ และยังมีเขียนอีกว่า ‘ทูตสวรรค์จะคอยพยุงท่านไว้มิให้เท้ากระทบหิน’” (ลก 4:9-10) แต่พระเยซูเจ้าทรงกำลังจะประกาศคำสอนแห่งความเรียบง่าย ความสุภาพ ความอ่อนน้อม ถ่อมตน ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของผู้ที่เป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ในพระอาณาจักรของพระบิดาเจ้าสวรรค์

หลังจากที่ได้ทรงทำให้กระเปาะแห่งการประจัญของพระองค์ว่างเปล่าแล้วพระเยซูเจ้าผู้ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้าได้ทรงเติมกระเปาะของพระองค์ให้เต็มด้วยพระพรของพระจิตเจ้าเพื่อเรา อย่างเช่น ความเชื่อ ความหวังและความรักจากนั้นพระองค์ทรงเริ่มออกเดินทางไปที่เทศนาสั่งสอนและประกาศข่าวดีแห่งพระอาณาจักรสวรรค์อย่างเปิดเผยทั้งในดินแดนอิสราเอลและในดินแดนของคนต่างศาสนาดังที่เราทราบกันดี การเดินทางของพระองค์จะจบลงที่กรุงเยรูซาเล็มที่นั่นพระองค์จะทรงรับพระทรมานสิ้นพระชนม์และจะทรงกลับคืนพระชนม์ชีพในวันที่สาม

ถ้า “ชีวิต” คือ “การเดินทาง” เราแต่ละคนได้เริ่มการเดินทางของเราตั้งแต่เวลาที่เรารับศีลล้างบาป เราได้รับพระพรที่ช่วยให้เราสามารถโยนบาปทิ้งในถังขยะ และเติมกระเปาะเดินทางของเราให้เต็มด้วยพระพรแห่งความเชื่อ ความหวังและความรักอย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าหลายครั้งในชีวิตเรายังคงทำผิดซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยการใส่สิ่งที่ไม่ดีกลับเข้าไปในกระเปาะของเราอีก แต่พระเจ้าทรงพระทัยดีและทรงเข้าใจความอ่อนแอตามประสามนุษย์ของเรา พระองค์ทรงอดทนต่อเราและต่อความผิดพลาดของเรา ด้วยเหตุนี้ ทุกปีพระองค์จึงประทาน “เทศกาลมหาพรต” ให้แก่เราเพื่อเป็นโอกาสให้เราละทิ้งค่านิยมที่ไม่ถูกต้องและเลือกค่านิยมที่ถูกต้อง มหาพรตจึงเป็นช่วงเวลาที่เรามองเข้าไปในกระเปาะที่เราเก็บสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับเราและตัดสินใจว่าเราจะทิ้งอะไรออกไปและเก็บอะไรไว้

สังมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

พี่น้องที่รัก บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮันที่ 23 มีหลายสิ่งที่คุณคล้ายกับพระเยซูเจ้าแม้ว่าเมื่อทรงเข้ารับตำแหน่งประมุขสูงสุดของพระศาสนจักร พระองค์ทรงมีอายุมากกว่าพระเยซูเจ้าเมื่อทรงเริ่มเทศนาสั่งสอนถึง 47 ปีก็ตามทั้งสองได้ทรงจัดเตรียมกระเป่าสัมภาระสำหรับการเดินทางไว้อย่างเรียบร้อยและลงตัว เช่นเดียวกันเราทุกคนต้องเตรียมกระเป่าเดินทางให้พร้อมเพราะเราไม่รู้ว่าพระเจ้าจะทรงเรียกเราไปพบพระองค์เมื่อใด มหาพรตเป็นโอกาสที่ดีที่สุดสำหรับเรื่องนี้ ไม่ว่าเราจะอายุมากหรือน้อยไม่ใช่เรื่องสำคัญเพราะมหาพรตเป็นช่วงเวลาแห่งการเดินทางที่มุ่งตรงไปยังปัสกาซึ่งเราทุกคนต้องทำทุกปีจนกระทั่งเราผ่านประตูแห่งความตายและเข้าสู่ชีวิตนิรันดร **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**